

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ausonio Correctori. 220.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

δικίω, εἰ καὶ τὸ πᾶν ἔργον ἐλυπήθη
 γὰρ ἂν ὁ Δαβὶδ τῆς ὑπηρεσίας μαλ-
 λον δὲ τῆ βασιλικῆς ἀξίας διαπερέ-
 μως, ἀλλὰ μικρὸν ὑπερον ἀπητήθη-
 σαν. ὁ γὰρ λοιμὸς αὐτὸς ἐπενείμαλο-
 ἔχ' ἔρπων, ἔδδ' ἔχ' βραχὺ πρῶτον,
 ἀλλ' ἀγρώας καὶ ἠβηδὸν ἅπαν τὸ ἔθνος
 καταβοσώμενος. εἰ γὰρ καὶ ἄλλω
 αἰτίαν ἐπέθηκε τῆ ποιότητ' ὀφθαλμῶν,
 ἀλλ' ἡ ρίζα τῆ τιμωρίας ἐξ ὀκείνης μὲν
 τῆς πλάσματος ἔφου, μετ' ἔσπολλ' δὲ
 καρπὸν ἰώνεγκε, τρεῖς ἐν εἰς ἔργον ἐ-
 λώρησαι, ὅτε καὶ τῆ βασιλεία ὅτι τῶ
 πᾶσι τὴν γέναν γνώμω ἀεθμύσῃ
 τῆ λαὸν, ἐξελύ δουλεύει δικίω. ὀκείνων
 γὰρ ἀνομιῶν μὲν, ἔργω μὲν ὑπὸ οἰ-
 κείας, λόγῳ δὲ ὑπὸ τῆ βασιλείας
 ἀμαρτίας. καὶ αὐτὸς ἐν μεγίστῃ κατε-
 στικει συμφορᾷ. ἐβόλετο γὰρ εὐκλεῶς
 τῆ γέναν ἢ ἀκλεῶς ζῆν, ἔχ' ὑπηρεσίαν
 περιήσας. εἰ δὲ τίς ἀπίστει, ἀκούετω
 αὐτὸς λέγοντος, γενέσθω ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ
 σου, καὶ τῆ ὅτι τῆ οἶκον τῆ πατρὸς μου.
 ἔγ' γὰρ ἄλλοι ὑπὸ ἄλλω ἐνολάθη-
 σαν, ὡς ἐνόμισας, ἀλλ' εἰς τῶ τὸ
 πᾶσι βραχέως γεννημένης ἀμαρτίας,
 ὅδδ' ἔχ' πᾶσι ἔργον ἀπητήθη δικίω,
 τῆ ἀδικίας ἡ ψὴ καὶ μὲν εὐρέσας ὅτι
 τῆ δειον, ἐν ᾧ κακείνης καὶ τῆ τὸν δικίω
 εἰσπράττειται.

Αὐξάνια κορένεται. σκ.

Ἡ μόνος ἡ μάλιτα φροντίσαι δὲ χροῦς
 αἰ εἰς, ὅπως τόγε σὸν μέρος, ὅτι κα-
 φιασθῶσιν οἱ συμφορᾷς πᾶσι πεπρωμέ-
 τες.

Μαροῦ καὶ Εὐσταθίου. σκα.

Πικρὰ νομῶ ὡς πᾶσαι ὑπὸ βολῶν
 κακῶν ὅτι δεικνύμενοι, μικροτέρω τῆ
 βελησῶας ἠγείθε πῶ πρᾶξιν, καὶ τῶ
 ἀτόλμητα πάλῃ τες, ἀπέλμοις ἐαυ-
 τὸς καὶ ἀνδρῶς ἠγείθε, ὅτι μὴ δυνά-
 σθαι πᾶσαι τῆ βύλησιν ἀξί τῶ πρᾶξων
 δηλώσας, εἰ τοίω ἀληθῆς ἢ φήμης

finem oculos coniciebant) pœnam, & si non statim (mœrorem enim concepisset David, subditus, imò, vt rectius loquar, regia dignitate orbatus) at certè non ita multò post persolverunt. Pestis quippe eos depasta est, non serpens, nec pedetentim progredieas, verùm confertim ac funditus vniuersam gentem populans. Quamuis enim huiusmodi cædi causam aliam imposuit: ac supplicij tamen radix ex illa culpa orta est, quæ aliquantò postea fructum tulit, hoc est in opus processit, tum scilicet, cùm de rege quoque, ob censum præter diuinam voluntatem populum, suppliciũ sumi oportebat. Nam cùm illi, re quidem ipsa ob suum, verbo autem ob regis peccatum morte afficerentur, ipse quoque in maxima calamitate versabatur. Cupiebat enim cum gloria potius mori, quàm amissis subditis potius viuere: Quod si quis minorem mihi fidẽ adhibet, audiat ipsum dicentem, Sit super me manus tua, & super domum patris mei. Neque enim alij pro alio, vt existimas, pœnas perpèderunt: verùm cuique quod aptum erat, tributum est. Ab illis quippe ob admissum non ita pridem peccatum, ab hoc autem ob præsentem culpam pœna expetita est: diuina videlicet sententia tempus idoneum nacta, in quo, & ab illis, & ab ipso pœnas exigeret.

Aufonio Corneforti. 220.

Vel solus, vel certè præfertim illud citare debes, vt quantum in te est, subleuentur ij, qui in calamitates inciderunt.

Maroni & Eustathio. 221.

Audio vos, cùm ea vitia, ad quorũ magnitudinem nihil accedere possit, palam designetis, flagitia tamen vestra voluntate minora existimare: & cùm non audenda facinora audaci animo perpetretis, timidos tamen vosipsos atque ignauos esse censes, propterea quòd id omnes, quod vo-